

PRESUDA SUDA

12. srpnja 1979.

„Socijalna sigurnost obrtnika”^(*)

U predmetu 266/78,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku, na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, koji je uputio Landessozialgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Zemaljski socijalni sud Sjeverne Rajne – Vestfalije, Njemačka), u postupku koji se pred njim vodi između

Brune Brunorija, majstora klesara i majstora kamenoresca, sa stalnom adresom u Köln-Junkersdorfu,

i

Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Zemaljski ured za socijalnu sigurnost Porajnja), u Düsseldorfu,

o tumačenju članka 45. stavka 1. Uredbe Vijeća br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.) uzimajući u obzir članak 1. stavak 1. Gesetz über eine Rentenversicherung der Handwerker – Handwerkerversicherungsgesetz (njemački zakon o osiguranju obrtnika) od 8. rujna 1960.,

SUD,

u sastavu: H. Kutscher, predsjednik, Mackenzie Stuart, predsjednik vijeća, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O’Keeffe, A. Touffait i T. Koopmans, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Reischl,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

PRESUDU

- 1 Rješenjem od 8. prosinca 1978., koje je Sud zaprimio 22. prosinca 1978., Landessozialgericht (Zemaljski socijalni sud) Sjeverne Rajne – Vestfalije uputio je, na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, pitanja o tumačenju članka 45. Uredbe Vijeća

br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe (SL L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.), u vezi s primjenom njemačkog zakona o mirovinskom osiguranju obrtnika.

- 2 Tužitelj u glavnom postupku je talijanski državljanin koji je nakon razdoblja zaposlenja u Italiji, gdje je u talijanski sustav starosnog osiguranja uplatio 47 mjesečnih premija, radio u svojstvu zaposlene osobe u Saveznoj Republici Njemačkoj, gdje je u njemački sustav starosnog osiguranja uplatio 185 mjesečnih premija obveznog osiguranja. Dana 19. rujna 1975. Obrtnička komora upisala ga je u registar obrtnika kao samostalnog majstora klesara i majstora kamenoresca. Od toga datuma podliježe zakonu o mirovinskom osiguranju obrtnika, a taj zakon za sve osigurane osobe koje su premije uplatile za manje od 216 mjeseci propisuje zakonsku obvezu članstva u sustavu mirovinskog osiguranja zaposlenih osoba. Iz spisa proizlazi da je tužitelj ponovno zaposlen u svojstvu zaposlene osobe od 1. rujna 1976.
- 3 Tužitelj smatra da je zbog razdoblja svojeg članstva u talijanskom sustavu, u trenutku kad podliježe zakonodavstvu o mirovinskom osiguranju obrtnika skupio ukupan broj mjesečnih premija za više od 216 mjeseci, tako da se oslobodio zakonske obveze osiguranja tijekom razdoblja u kojem je imao status samostalnog obrtnika.
- 4 Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz, koji je Ured nadležan za socijalnu sigurnost, a u glavnom postupku je tuženik, međutim smatra da odredbe Uredbe br. 1408/71 o zbrajanju razdoblja osiguranja nisu primjenjive na situaciju tužitelja. Prema mišljenju Ureda za socijalnu sigurnost Porajnja, sukladno članku 45. Uredbe, zbrajanje razdoblja predviđeno je samo za stjecanje, zadržavanje ili vraćanje prava na davanja. To se pravilo dakle ne može primijeniti kako bi se utvrdilo postoji li obveza članstva u određenom sustavu mirovinskog osiguranja te, konkretnije, kako bi se utvrdilo da je zakonska obveza članstva u tom sustavu prestala.

Kako bi se odlučilo u tom sporu, Landessozialgericht (Zemaljski socijalni sud) postavio je Sudu sljedeća dva pitanja:

1. Treba li se članak 45. Uredbe br. 1408/71, kojim je uređeno kako se razdoblja osiguranja ostvarena na temelju zakonodavstva strane države uzimaju u obzir za stjecanje, zadržavanje ili vraćanje prava na davanja, analogijom također primijeniti na postojanje obveze osiguranja u sustavu socijalne sigurnosti?
 2. Kad je riječ o određivanju postojanja obveze osiguranja predviđene Handwerkerversicherungsgesetzom (njemački zakon o osiguranju obrtnika) u njegovu članku 1. stavku 1. prvoj rečenici, obveze koja nestaje tek nakon 216 mjesečnih premija, treba li ili ne razdoblja premija uplaćenih u Italiji dodati razdobljima premija uplaćenih u Saveznoj Republici Njemačkoj?
- 5 U postupku pred Sudom Komisija je podržala stav koji je zauzeo Landesversicherungsanstalt (Zemaljski ured za socijalnu sigurnost). Ona je izložila da Uredba br. 1408/71 ima za cilj samo osigurati koordinaciju između nacionalnih zakonodavstava o socijalnoj sigurnosti, od kojih svako određuje uvjete članstva u različitim sustavima sigurnosti, uključujući uvjete u kojima je obveza članstva okončana. U tim okolnostima, članak 45. Uredbe treba shvatiti kao da isključivo

određuje učinak razdoblja osiguranja ostvarenih na temelju različitih nacionalnih zakonodavstava, a ne kao da uređuje uvjete u kojima obveza članstva nastaje ili prestaje. Prema mišljenju Komisije, Uredba br. 1408/71 ne sadrži nijednu odredbu koja se odnosi na to pitanje, čije rješenje stoga ulazi isključivo u relevantna nacionalna zakonodavstva.

- 6 Sud smatra taj stav opravdanim. Članak 45. Uredbe br. 1408/71 predviđa zbrajanje razdoblja osiguranja s ciljem stjecanja, zadržavanja ili vraćanja prava na davanja. Sudu su kao takvom strana pitanja koja se odnose na učlanjenje u različite sustave socijalne sigurnosti i prestanak članstva u tim sustavima, a ta se pitanja uređuju samo u nacionalnim zakonodavstvima.
- 7 Stoga na pitanja koja je postavio Landessozialgericht (Viši socijalni sud) treba odgovoriti da članak 45. Uredbe Vijeća br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, nije primjenjiv u pogledu određivanja postojanja ili nepostojanja obveze osiguranja predviđene nacionalnim zakonodavstvom.

Troškovi

Troškovi Komisije Europskih zajednica, koja je podnijela očitovanja Sudu, ne nadoknađuju se. Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred Landessozialgerichtom (Viši socijalni sud), na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

SUD,

u odgovoru na pitanja koja mu je uputio Landessozialgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Zemaljski socijalni sud Sjeverne Rajne – Vestfalije) rješenjem od 8. prosinca 1978., presuđuje sljedeće:

Članak 45. stavak 1. Uredbe Vijeća br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice nije primjenjiv u pogledu određivanja postojanja ili nepostojanja obveze osiguranja predviđene nacionalnim zakonodavstvom.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgju 12. srpnja 1979.

[Potpisi]

* Jezik postupka: njemački